

- 2) Artykuł 2 i art. 53 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/18 powinny być interpretowane w ten sposób, że umożliwiają one, co do zasady, instytucji zamawiającej przyjęcie – jako kryterium oceny ofert złożonych przez oferentów w odpowiedzi na zamówienie publiczne – stopnia zgodności tych ofert z wymogami zawartymi w dokumentacji przetargowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 marca 2015 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo] – Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(Sprawa C-577/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Dodatkowe świadectwo ochronne — Warunki uzyskania tego świadectwa — Produkty lecznicze zawierające częściowo lub całkowicie ten sam składnik aktywny — Kolejne wprowadzenie do obrotu — Mieszanina składników aktywnych — Uprzednie wprowadzenie do obrotu składnika aktywnego w postaci produktu leczniczego zawierającego tylko jeden składnik aktywny — Warunki uzyskania więcej niż jednego świadectwa ochronnego na podstawie tego samego patentu — Zmiana składników aktywnych patentu podstawowego]

(2015/C 146/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Strona pozwana: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Sentencja

Artykuł 3 lit. a) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy patent podstawowy zawiera zastrzeżenie dotyczące produktu zawierającego składnik aktywny, który jako jedyny stanowi główny element wynalazczy, w odniesieniu do którego uprawniony z tego patentu już uzyskał dodatkowe świadectwo ochronne, a także zastrzeżenie późniejsze dotyczące produktu zawierającego mieszaninę tego składnika aktywnego z inną substancją, to przepis ten stoi na przeszkodzie uzyskaniu przez tego uprawnionego drugiego dodatkowego świadectwa ochronnego dotyczącego wspomnianej mieszaniny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – „go fair” Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona

(Sprawa C-594/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 132 ust. 1 lit. g) — Zwolnienie świadczenia usług ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną — Pojęcie „podmiotów uznanych za podmioty o charakterze społecznym” — Agencja pracy tymczasowej — Udostępnienie kwalifikowanego personelu opiekuńczego — Wykluczenie zwolnienia]

(2015/C 146/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „go fair” Zeitarbeit OHG

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Altona

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że ani personel opiekuńczy posiadający uprawnienia państwowe, świadczący usługi bezpośrednio na rzecz osób wymagających opieki, ani agencja pracy tymczasowej, która udostępnia tego rodzaju personel instytucjom uznanym za posiadające charakter społeczny, nie są objęte pojęciem „podmioty uznane za podmioty o charakterze społecznym” w rozumieniu owego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Jean-Bernard Lafonta/Autorité des marchés financiers

(Sprawa C-628/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 2003/6/WE — Artykuł 1 pkt 1 — Dyrektywa 2003/124/WE — Artykuł 1 ust. 1 — Informacje wewnętrzne — Pojęcie „informacji o ściśle określonym charakterze” — Potencjalny wpływ w określony sposób na ceny instrumentów finansowych)

(2015/C 146/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jean-Bernard Lafonta

Strona pozwana: Autorité des marchés financiers

Sentencja

Artykuł 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) i art. 1 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6 w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku należy interpretować w ten sposób, że do celów uznania informacji za informacje o ściśle określonym charakterze w rozumieniu tych przepisów nie jest konieczne, aby możliwe było wywnioskowanie z nich z dostatecznym stopniem prawdopodobieństwa, że ich potencjalny wpływ na cenę danych instrumentów finansowych będzie miał określony kierunek, w sytuacji gdy zostaną one podane do publicznej wiadomości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 8.2.2014.